

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413203967
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:4413203967.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého: V. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa rodičov: matka - Y. I. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, R. a otec - Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. A. Z. XX, , K., o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu otca na zmenu umiestnenia dieťaťa, o odvolaní otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, zo dňa 08. septembra 2014, č. k. 12P/20/2014-210, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zvýšenia výživného **p o t v r d z u j e** a v časti úpravy styku otca s maloletým mení tak, že otec je oprávnený stýkať sa s mal. V. každý párný víkend v roku od piatka 18:00 hod. do nedele 17:30 hod., v nepáranom roku počas školských jarných prázdnin od soboty 09:00 hod. do nedele 15:00 hod., v párnom roku počas veľkonočných prázdnin od štvrtka 09:00 hod. do utorka 15:00 hod., počas školských letných prázdnin od 01. júla 17:30 hod. do 15. júla 17:30 hod. a od 01. augusta 17:30 hod. do 15. augusta 17:30 hod. počas zimných školských prázdnin od 27. decembra 10:00 hod. do 05. januára 17:30 hod..

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zvýšil výživné otcovi k mal. V. zo sumy 60,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2014. Konanie o zmenu umiestnenia dieťaťa zastavil, upravil styk otca s mal. V. tak, že je otec oprávnený sa s maloletým stýkať každý párný víkend roka od piatka 18:00 hod. do nedele 15:00 hod., tiež upravil styk počas školských jarných prázdnin, veľkonočných prázdnin a letných prázdnin s tým, že matka je povinná dieťa na styk pripraviť v stanovenom čase otcovi v mieste jej bydliska odovzdať a otec je povinný v stanovenom čase si dieťa od matky prevziať a v stanovenom čase dieťa vrátiť matke v mieste bydliska matky. V prípade, že sa z vážnych dôvodov nemôže styk otca s dieťaťom uskutočniť sú povinní rodičia o tomto dôvode sa vzájomne informovať najneskôr 18 hodín pred začiatkom styku, čím zmenil v časti úpravy výkonu práv a povinností rodičov na výživnom a rozsahu styku rozsudok Okresného súdu Nitra, č. k. 14C/168/2011-28 zo dňa 09.09.2011. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu (§ 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa návrhom podaným na súd prvého stupňa domáhala zvýšenia výživného na sumu 250,- eur s odôvodnením, že od roku 2011 sa zvýšili potreby dieťaťa. Výdavky na maloletého má s poplatkom v škôlke, stravným v škôlke, návštevou logopédie, výučbou anglického jazyka, futbalu, k tomu ošatenie, obuv, strava doma, vitamíny, lieky na liečbu alergie. Okrem týchto pravidelných výdavkov má mimoriadne výdavky napr. výlet zo škôlky, dovolenka k moru, dovolenka v horách s poukazom na to, že maloletý je alergik. Otec s navrhovanou výškou výživného nesúhlasil, zároveň navrhol zveriť maloletého do jeho výlučnej

starostlivosti a matke určiť výživné 60,- eur a upraviť aj styk s dieťaťom, keď pomery na jeho strane sa v porovnaní s časom poslednej úpravy nezmenili, je zamestnaný ako servisný technik, jeho čistý mesačný príjem je 757,58 eur. Poukázal na to, že dieťa je o 2 roky staršie, jeho potreby sa nezmenili, pričom sa na nich podieľa v rovnakej miere ako matka. Starostlivosť a vychovať dieťa zo strany matky podľa neho nie je dôkladná, maloletý je matkou ovplyvňovaný proti nemu. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ust. § 62, § 75, § 76 a § 24 ods. 4 Zákona o rodine. Skonštatoval, že výživné bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 09.09.2011, č. k. 14C/168/2011-28, ktorým súd rozviedol manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, na čas po rozvoде maloletého zveril do starostlivosti matky a otcovi určil platiť výživné v sume 60,- eur mesačne, zároveň bol upravený styk otca s maloletým. Na každý páry víkend v mesiaci od piatku 16:00 hod. do nedele 18:00 hod. Maloletý mal v tej dobe necelé 4 roky, navštevoval škôlku. Otec maloletého vykonával podnikateľskú činnosť ako živnostník, v predmete živnosti oprava áut a stavebná činnosť, uviedol príjem od 500,- do 1.000,- eur mesačne, z čoho mesačne platil hypotéku 400,- eur na dom. Matka mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi z prvého manželstva, príjem vykázala od 170,- do 336,- eur. V súčasnosti matka má naďalej vyživovaciu povinnosť k mal. P., nar. v roku XXXX, ktorý bol zverený do jej starostlivosti a otcovi mal. P. bola určená povinnosť platiť výživné vo výške 199,16 eur mesačne. Mal. P. navštevuje 5. triedu základnej školy. Matka s oboma maloletými deťmi býva v obci R.. Pracuje na polovičný úväzok za 150,- eur mesačne. Je vyučená kozmetička, ale kozmetický salón v činnosti obchodnej spoločnosti nemá zaznamenaný. Keďže hypotéka otca maloletého v sume 400,- eur bola zabezpečená rodinným domom jej rodičov túto spláca za otca maloletého ona, aby jej rodičia nestratili dom. Maloletý v škôlke navštevuje výtvarný krúžok, krúžok anglického jazyka, trénuje futbal, lieky predpísané alergológom vychádzajú na 12,- eur mesačne, logopéda už v súčasnosti nenavštevuje. Od septembra roku 2014 maloletý nastúpil do Základnej školy do 1. triedy vo B. Q., s čím mala zvýšené výdavky. Otec v súčasnosti naďalej býva v prenajatom byte, spoločne s partnerkou a jej dvoma deťmi. Je vyučený mechanik - elektronik, pre číslicovú a riadiacu techniku. Od septembra 2012 je zamestnaný, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Od apríla 2014 opäť začal podnikáť ako živnostník. Z daňového priznania otca za rok 2013 vyplýva príjem v priemere 839,- eur mesačne. Zo správy poradenského psychológa - kolízneho opatrovníka vyplýva, že konzultácia s maloletým bola uskutočnená individuálne bez prítomnosti matky. Maloletý má dobrý a pekný vzťah k obom rodičom, viac však inklinuje k matke, čo je v jeho veku prirodzené. V jeho detskom svete významnú rolu má aj širšia rodina. Otec podaním zo dňa 03.06.2014 navrhol zamietnuť návrh matky na zvýšenie výživného, rozšíriť rozsah úpravy jeho styku s dieťaťom okrem víkendov aj počas školských prázdnin a sviatkov. Dňa 08.09.2014 vzal návrh na zmenu umiestnenia dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti späť súd s poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p., preto konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do jeho výchovy zastavil. Vyhodnotením vykonaného dokazovania dospel k záveru, že od poslednej úpravy uplynuli 3 roky, došlo k podstatnej zmene pomerov predovšetkým na strane maloletého, ktorá si vyžaduje novú úpravu výšky výživného a to aj napriek stagnácii zárobkových pomerov na strane otca. Na strane matky ani otca k podstatnej zmene pomerov od poslednej úpravy nedošlo. Maloletý si začal plniť povinnú školskú dochádzku, zmenil sa mu stupeň úrovne vzdelávania, z čoho vyplývajú aj zvýšené nároky na jeho odôvodnených potrebách než mal v období predchádzajúcej úpravy. Maloletý sa venuje aj mimoškolským vzdelávacím a športovým aktivitám, ktoré je v rámci možnosti potrebné podporovať, nakoľko sú v záujem jeho zdravého, fyzického a duševného vývoja. Takisto maloletý má zvýšené a dôvodné výdavky vzhľadom na zistené zdravotné problémy. Takže zmena pomerov na strane maloletého odôvodňuje zvýšenie výživného, keď primeraným výživným považoval súd prvého stupňa výživné v sume 150,- eur mesačne. Takéto výživné spolu s prídavkom na dieťa a primeraným výživným od matky, ktorá však z časti vyvažuje svoju vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou o dieťa a ktorá má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť umožní uspokojiť odôvodnené potreby dieťaťa. Výživné otcovi súd určil od začiatku prebiehajúceho školského roka, do toho času vzhľadom na nepreukázanú podstatnú zmenu pomerov nebolo zvýšenie dôvodné. Pokiaľ sa týka úpravy styku súd prvého stupňa skonštatoval, že rodičia sa musia naučiť vzájomne komunikovať, budú sa stretávať minimálne pri preberaní dieťaťa, k čomu súd poukazuje a upozorňuje rodičov na to, že aj priemerne empatické dieťa sa v prítomnosti dvoch nepriateľských rodičov nemôže cítiť dobre a jeho nechť ublížiť niektorému z rodičov kladie na jeho psychiku ďalšie neúmerné požiadavky. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na dieťa, nepoužívali ho ako nástroj boja proti druhému partnerovi. O rozsahu novej úpravy styku otca s maloletým súd rozhodol v znení vzájomných prednesov a návrhov.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletého. Namietal zvýšenie výživného na sumu 150,- eur a tiež skutočnosť, že súd mu určil, aby počas úpravy

styku, počas každého párneho víkendu maloletého matke vrátil v nedeľu o 15:00 hod.. S týmto nesúhlasí, čo sa týka výživného nemá za preukázané, že by sa náklady na maloletého zvýšili do takej miery, že by mal na neho platiť 2,5 násobne vyššie výživné ako doteraz. O maloletého prejavuje veľký záujem, súdom určený čas na styk s ním využíva v plnej miere aktívnym spôsobom. Zvýšenie výživného na 150,- eur je prehnané a ak má aj naďalej zabezpečovať rovnakú a vyššiu úroveň pobytu jeho syna uňho doma je aj finančne neúnosné. Chápe, že nástupom maloletého do školy, aj keď bez jeho súhlasu je touto školou škola s vyučovacím jazykom maďarským narástli náklady na životnú úroveň maloletého. Nepovažuje za oprávnené platiť zvýšené výživné len z dôvodu, že nastúpil do 1.ročníka. Predpokladá, že minimálne do 3. triedy základnej školy sa výdavky na jeho štúdium a záujmové krúžky podstatne nezmenia, preto sumu 150,- eur mesačne na jeho životnú úroveň považuje za nadhodnotenú. Je ochotný platiť výživné vo výške 100,- eur mesačne. Poukázal, že matka maloletého si založila 01.10.2012 obchodnú spoločnosť Y. A. s.r.o., z ktorej má pravidelný príjem, popritom je zamestnaná na polovičný úväzok, matka je jediná spoločníčka zároveň konateľka obchodnej spoločnosti Y. A. s.r.o.. Tak ako ona aj on sa stará aj o iné dieťa, dokonca o dve deti súčasnej partnerky, preto aj táto skutočnosť zaťažuje jeho finančnú situáciu. taktiež nesúhlasí so stanoveným časom pobytu V. uňho a to najmä určenia konečného času ich styku. Vrátenie maloletého počas víkendu v nedeľu o 15:00 hod. považuje za rozhodnutie, ktoré je nepreskúmateľné, nevidí žiaden dôvod na skrátenie doby jeho návštevy uňho, pretože sa chce aj on, ako matka podieľať na jeho vzdelávaní a chcel by sa s ním každú druhú nedeľu pripravovať do školy, kontrolovať mu úlohy, vysvetľovať preberanú látku. Na V. nebude mať vplyv, ak ho prinesie k jeho matke až o šiestej večer, pretože už príde pripravený do školy a matka s ním nebude mať žiadne iné starosti. Maloletý je na tento režim návštev zvyknutý, skrátenie jeho nedeľného pobytu môže mať závažný dopad na jeho psychiku a v budúcnosti aj na ochladnutie vzťahov s ním ako otcom. V. nemá nastavený striktný režim uloženia na spánok, ktorý by musel dodržiavať. To málo času, ktoré spolu trávajú nepovažuje v žiadnom prípade za rovnocenné s časom, ktorý strávi so svojou matkou. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a alternatívne, aby mu zvýšil výživné na 100,- eur mesačne od 01.09.2014.

Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že odporca sám v liste zo dňa 29.01.2014 dokazuje, že jeho mesačné výdavky na syna sú 100,- eur na 4 dni, dva víkendy v mesiaci. Je teda zrejmé, že výdavky na syna u matky počas zvyšných dní v mesiaci budú niekoľkonásobne vyššie, nakoľko odporca nefinancuje ani zlomok životných nákladov dieťaťa. Otec niekoľkokrát nevyužil čas určený súdom, ani jej výzvy, aby si syna brával na prázdniny. Jeden párný víkend sa pre syna nedostavil včas. každú párnú nedeľu mešká pri odovzdávaní syna V., niekedy sa bez jej vedomia rozhodne priniesť syna aj o jeden - dva dni neskôr. Finančná situácia otca dieťaťa sa od rozvodu nezmenila. Je ale zahanbujúce, že otec z dôvodu žiadania zvýšeného výživného bol schopný súdu podať falošné dôkazy o jeho príjme vo firme V. I. s.r.o. Nemá žiadne ďalšie vyživovacie povinnosti voči deťom, svojej súčasnej partnerke, ani voči iným deťom okrem V.. Čo sa týka zmeny stanoveného času vrátenia dieťaťa v nedeľu o 15:00 hod. Súd rozhodol adekvátne k veku maloletého a s ohľadom na jeho potrebu učenia sa, opakovania si učiva. Rozhodnutie súdu bolo predložené aj jej výpoveďami, kde uviedla, že V. počas návštevy otca nemá pravidelný režim spánku, chodí v nedeľu od otca unavený, často sa vyspí v aute cestou z K., tým pádom na nevie včas uložiť na večerný spánok. Každý pondelok po návšteve u otca sa v materskej škole počas obedného spánku pocikal, bol unavený a nedospatý. Toto sa zmenilo, odkedy prichádza V. v nedeľu o 15:00 hod. domov.

Kolíznym opatrovníkom v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca v časti zvýšenia výživného nie je dôvodné a v časti zmeny času vrátenia maloletého po realizácii styku každú párnú nedeľu je dôvodné.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 12P/20/2014 je zvýšenie výživného otca na maloletého, zmena výchovného prostredia maloletého a zmena úpravy styku otca s maloletým.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo otcovi zvýšené výživné na sumu 150 eur mesačne od 1.9.2014 a v rámci úpravy styku určená otcovi povinnosť vrátiť maloletého matke po realizácii styku každý párný víkend v nedeľu o 15:00 hod..

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností ohľadne zvýšenia výživného, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v časti zvýšenia výživného. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchyliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti ohľadne zvýšenia výživného, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozsudku v tejto napadnutej časti. Súd prvého stupňa správne skúmal zmenu pomerov na strane všetkých účastníkov, teda rodičov a maloletého dieťaťa. Správne skonštatoval, že k najpodstatnejšej zmene pomerov od posledného rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloletého došlo na strane maloletého dieťaťa, ktoré je o 3 roky staršie, začalo navštevovať základnú školu, v dôsledku čoho sa úmerne veku podstatne zvýšili náklady na jeho výživu. Vzhľadom k príjmu otca, ktorý bol zdokladovaný v sume 750,- eur mesačne, vzhľadom ku skutočnosti, že otec nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť považoval odvolací súd sumu 150, - eur mesačne za primeranú, keď zo súdnej praxe vyplýva, že príjem povinného rodiča je možné postihnúť za účelom úhrady výživného do výšky 20 až 30 %.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti zvýšenia výživného na mal. V. podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ sa týka úpravy styku otec namietal čas vrátenia maloletého matke po realizácii styku každý párný víkend a to v nedeľu o 15:00 hod. Uviedol, že táto hodina nemá žiadne opodstatnenie. So synom trávi každý párný víkend, majú spolu rôzne aktivity, takisto je schopný a ochotný s maloletým sa pripraviť aj na vývuku do školy, pričom cesta naspäť k matke im trvá z K. do dediny, v ktorej matka býva 1,5 hod., takže pri určenom návrate k matke o 15:00 hod. hneď po obede musí s dieťaťom vyraziť na spätnú cestu. Matka vo svojich podaniach spočiatku navrhovala, aby sa dieťa vrátilo o 17.30 hod, neskôr žiadala o návrat maloletého o 15:00 hod., keď uvádzala, že maloletý je po styku s otcom unavený, nemá žiaden režim, nedokáže ho dať riadne večer spať, v dôsledku čoho je potom v pondelok unavený, pravidelne sa stáva, že počas obedňajšieho spania v škôlke sa pocikal.

Odvolací súd tu poukazuje na skutočnosť, že styk, ako bol upravený rozhodnutím z roku 2011 sa pravidelne realizoval, i keď podľa tvrdenia matky s problémami, takisto na strane otca ako aj na strane matky. Rodičia maloletého medzi sebou nemajú dobrý vzťah, ich komunikácia nie je na dobrej úrovni. Odvolací súd mal za to, že nebol dôvod na zmenu úpravy styku tak, aby tento bol zmenený počas bežného styku každý druhý víkend tak, aby dieťa sa matke vracalo o 15:00 hod.. Na túto hodinu návratu dieťaťa neboli uvedené a preukázané žiadne vážne dôvody. Takisto ani súd, ani matka neuviedli žiadne relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu návratu dieťaťa z realizácie styku s otcom o 15:00 hod.. Skutočnosť, že maloletý začal chodiť do školy nie je skutočnosťou, ktorá by sama o sebe odôvodňovala zúženie styku otca s dieťaťom. Odvolací súd preto v časti vrátenia dieťaťa z realizácie styku s otcom zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a to podľa § 220 O.s.p. tak, že určil, že otec je povinný po styku počas každého párneho víkendu vrátiť dieťa matke v nedeľu o 17:30 hod., keď mal

za to, že otec pri takto upravenom styku môže s dieťaťom tráviť aktívne čas v nedeľu do 16:00 hod., pri trvaní cesty späť do bydliska matky 1,5 hod.. Ak sa dieťa domov vráti o 17:30 hod. bude mať matka ešte dostatok času na to, aby dieťa sa zaklimatizovalo, pripravilo sa na bežný týždenný školský režim, s tým, že prípravu úloh a naučenie sa učiva potrebného do školy je povinný a aj oprávnený so svojim synom realizovať aj otec počas styku s ním.

O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

Uvedený rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.